Την Πασχαλιά ν ανήμερα, *μαρ’ Αντωνιά*
και τον καλόν τον λόγο, *μαρ’ Αντώπου*
ν αλλάζ’ η μάνα τον υγιό, *μαρ’ Αντωνιά*
τον μικροκανακάρη, *μαρ’ Αντώπου*
στην ακκλησιά, *μαρ’ Αντωνιά*
στην εκκλησιά ντον έστιλνε
στην εκκλησιά τον στέλνει, *μαρ’ Αντωνιά*
στην εκκλησιά τον στέλνει, *μαρ’ Αντώπου*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά, *μωρ’ Αντωνιά*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά, *μαρ’ Αντώπου*
τα κεραμίδια γύρ’σαν, *μαρ’ Αντωνιά*
και οι παπάδες β’βάθηκαν, *μαρ’ Αντώπου*.
Σταθάτι για, *μαρ’ Αντωνιά,* σταθάτι να ρωτήσουμε
Τούρκ’σα είνι Ρωμιά είνι, *μαρ’ Αντωνιά*.
Κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός, *μαρ’ Αντώπου*
.....

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον καλόν τον λόγο
ν αλλάζ’ η μάνα τον υγιό τον μικροκανακάρη
στην εκκλησιά ντον έστιλνε στην εκκλησιά τον στέλνει
και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρ’σαν και οι παπάδες β’βάθηκαν
Σταθάτι να ρωτήσουμε Τούρκ’σα είνι Ρωμιά είνι
Κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός
.....